

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoE/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2204899432
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2204899432.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudcov: JUDr. Janka Benkovičová a Mgr. Matúš Staríček, v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. C. B., vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, pod sp. zn. EX 17922/11, na vymożenie 681,14 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o zastavení exekúcie, na odvolanie oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5Er/430/2004 - 43 zo dňa 18. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .

II. Povinnej sa n e p r i z n á v a právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. vyhlásil exekúciu za neprípustnú, výrokom II. exekúciu zastavil a výrokom III. vyslovil, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou § 41 ods. 2 písm. c), § 57 ods. 1 písm. g), § 57 ods. 2, § 58 ods. 1, § 233a, § 238 ods. 1, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „EP“ alebo „Exekučný poriadok“), § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 22 ods. 2, § 23, § 31 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že oprávnená dňa 02.11.2004 podala pôvodnému súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáhala vymożenia pohľadávky voči povinnej na základe exekučného titulu - notárskej zápisnice spísanej na notárskom úrade JUDr. Kamilly Kováčovej pod sp. zn. N 1703/2004, NZ 64370/2004 dňa 13.08.2004. Súd prvej inštancie vydal dňa 19.11.2004 poverenie na vykonanie exekúcie v prospech oprávnenej. Na základe výzvy súdu prvej inštancie súdny exekútor dňa 31.03.2021 oznámil, že s poukazom na ust. § 2 ods. 2 písm. f) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní nebola predmetná exekúcia zastavená ex lege. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že nakoľko exekúcia sa nezastavila priamo zo zákona podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 233/2019 Z. z., súd pokračuje v exekúcii podľa ustanovení Exekučného poriadku. Prvoinštančný súd následne opätovne preskúmal podmienky konania i exekučný titul a zistil, že oprávnená ako veriteľ a povinná ako dlžník uzavreli dňa 26.02.2004 zmluvu o úvere č. 1520010 ako tzv. formulárovú zmluvu, súčasťou ktorej je aj text o splnomocnení, v ktorom povinná splnomocňuje advokáta Mgr. Tomáša Kušnira na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v mene povinnej uznal záväzok z úveru voči oprávnenej, a to tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným exekučným titulom. Predmetné plnomocnenstvo poukazuje aj na obsah notárskej

zápisnice, ktorá bude okrem zákonných náležitostí obsahovať aj údaj o skutočnej časti nesplateného záväzku zo zmluvy o úvere a súhlas povinnej osoby s vykonateľnosťou tejto notárskej zápisnice ako exekučného titulu na náklady povinnej. Nakoľko si povinná záväzok voči oprávnenej neplnila riadne a včas, stal sa splatný celý dlh povinnej. Následne dňa 13.08.2004 sa dostavil na notársky úrad splnomocnenec povinnej a požiadal, aby bolo do notárskej zápisnice spísané „Osvedčenie o vyhlásení účastníka o uznaní právneho záväzku a súhlase s vykonateľnosťou podľa § 274 písm. e) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z.“. Splnomocnenec súčasne vyhlásil, že v mene povinnej osoby uznáva dlh voči oprávnenej osobe v celkovej výške 24.488,- Sk (812,85 eur), z čoho úver a poplatok predstavujú sumu 18.590,- Sk (617,07 eur), pričom táto suma sa bude úročiť úrokom z omeškania vo výške 0,25 % denne od 13.04.2004 do zaplatenia. Súd prvej inštancie opätovne skúmal, či predmetná notárska zápisnica je spôsobilým exekučným titulom. Súd sa v prvom rade zaoberal podstatnou skutočnosťou, ktorou je rozpor záujmov povinnej a splnomocnenca, ktorý je zmluvným partnerom oprávnenej. V danom prípade splnomocnenie pre advokáta Mgr. Tomáša Kušníra bolo súčasťou predtlaču zmluvy o úvere a už v tomto splnomocnení bolo priamo meno splnomocnenca povinnej zakomponované, z čoho vyplýva, že pri uzatváraní zmluvy o úvere nemala povinná možnosť výberu zástupcu, čím bola podstatným spôsobom obmedzená aj zmluvná voľnosť povinnej. Skutočnosť, že menovaný advokát bol vybraný priamo veriteľom – oprávnenu, nenasvedčuje záveru, že advokát Mgr. Tomáš Kušnír bude hájiť záujmy osoby, ktorá mu plnú moc na svoje zastupovanie udelila, ale naopak nasvedčuje záveru, že bude hájiť predovšetkým záujmy subjektu, ktorý ho vybral, teda bude hájiť predovšetkým záujmy oprávnenej. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že právne úkony splnomocneného zástupcu vykonané v mene povinnej sú v zmysle § 39 OZ absolútne neplatné pre rozpor so zákonom. Podľa prvoinštančného súdu je notárska zápisnica neplatná, nakoľko obsahuje vyhlásenie o uznaní záväzku a súhlas s vykonateľnosťou, ktoré za povinnú urobil splnomocnenec advokát Mgr. Tomáš Kušnír a ktorá vznikla na základe zmluvného zastúpenia ako neplatného právneho úkonu. Súd prvej inštancie mal preukázané, že notárska zápisnica nezodpovedá požiadavkám, ktoré na ňu ako na spôsobilý exekučný titul kladie § 41 ods. 2 písm. c) Exekučného poriadku. Notárska zápisnica ako exekučný titul je v rozpore so zákonom, nemá vlastnosť materiálnej vykonateľnosti a na základe nej nie sú splnené zákonné podmienky na vedenie exekúcie. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR, ktorý v rozsudku sp. zn. 3 Cdo/164/1996 z 27. januára 2007 uviedol, že súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke materiálnej a formálnej. Ak bude exekúcia podľa titulu, ktorý tieto požiadavky nespĺňa, aj napriek tomu nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu konania i bez návrhu zastavená. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR tiež vyplýva, že ak nie sú splnené podmienky na vedenie exekúcie, súd exekúciu zastaví. Súd prvej inštancie notársku zápisnicu vyhodnotil z vyššie uvedených dôvodov ako nespôsobilý exekučný titul, na základe ktorého je ďalšie pokračovanie v exekúcii neprípustné, exekučné konanie zároveň v súlade s ust. § 57 ods. 1 písm. g) EP v celom rozsahu zastavil. V súvislosti s trovami exekúcie súd prvej inštancie uviedol, že o nich rozhodne samostatným uznesením po tom, ako súdny exekútor predloží súdu vyúčtovanie trov a exekučný spis.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnená prostredníctvom právnej zástupkyne z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. V odvolaní nesúhlasila s tvrdením súdu prvej inštancie o vadnosti udeleného plnomocnenstva na spísanie notárskej zápisnice, nakoľko v danom prípade ide o hmotnoprávne zastúpenie povinnej v zmysle ust. § 22 v nadväznosti na ust. 31 a nasl. OZ, ktoré bolo udelené advokátovi Mgr. Tomášovi Kušnírovi. Z ust. § 24 OZ vyplýva výnimka zo zásady, že ďalšie zastúpenie nie je možné, ktorá umožňuje zástupcovi dať sa zastúpiť ďalším zástupcom, avšak len v prípade, ak to dovoľuje právny predpis (napr. ust. § 25 ods. 3 O.s.p.) alebo je to účastníkmi dohodnuté. Povinná navyše ako dlžník mohla kedykoľvek po uzatvorení zmluvy o úvere udelené plnomocnenstvo v zmysle § 33b OZ odvolať, pričom tak neurobila. Udelením plnomocnenstva sa povinná nevzdala svojich práv na uznanie záväzku, iba rozšírila možnosť uznania záväzku za jej osobu aj na osobu splnomocniteľa, v danom prípade advokáta. Platné právne predpisy povinnej nebránili v tom, aby dobrovoľne sama uznala záväzok zo zmluvy o úvere, pričom výška záväzku bola povinnej ako dlžníčke známa. Oprávnená ako veriteľ pravidelne vyzývala povinnú na úhradu jej záväzku a vždy špecifikovala aktuálnu výšku dlžnej sumy. Oprávnená sa ďalej nestotožnila s názorom prvoinštančného súdu, že v čase uzatvorenia zmluvy dlh neexistoval a nebola známa ani jeho výška, a preto v tom čase povinná nemohla realizovať svoje právo dlh uznať a taktiež nemohla na takéto právo splnomocniť Mgr. Tomáša Kušníra. V zmysle platných právnych predpisov nevyplýva povinnosť určiť pri uznaní záväzku výšku uznania záväzku presným číselným vyjadrením.

Oprávnená sa rovnako nestotožnila s právnym názorom prvoinštančného súdu, podľa ktorého nie je notárska zápisnica spôsobilým exekučným titulom z dôvodu, že povinná platne nesplnomocnila Mgr. Tomáša Kušníra svojím zastupovaním. Zákon účastníkom hmotnoprávneho vzťahu za istých podmienok dovolil, aby si zabezpečili exekučný titul bez toho, aby ich vec z hľadiska hmotného práva preskúmal v občianskom súdnom konaní a vyniesol o tom definitívne a záväzné rozhodnutie súd. Ak by mal exekučný súd vykonať takéto preskúmanie veci v rámci exekučného konania, muselo by to byť v zákone výslovne uvedené, pretože takéto preskúmanie ide nad rámec preskúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu. Podľa oprávnenej plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi je platné a nie je možné ho kvalifikovať ako absolútne neplatný právny úkon. Plnomocenstvo na zastupovanie bolo súčasťou zmluvy a bolo dojednané jasne, určito a zrozumiteľne. Povinná ako dlžník splnomocnila Mgr. Tomáša Kušníra, aby v mene dlžníka uznal záväzok z úveru uvedeného v zmluve. Splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušnír konal v medziach plnomocenstva a neprekročil svoje oprávnenia uvedené v predmetnom plnomocenstve. Povinná predmetné plnomocenstvo na znak súhlasu podpísala. Konanie Mgr. Tomáša Kušníra (uznanie záväzku) nemožno kvalifikovať ako konanie, ktoré je v rozpore so záujmami zastúpeného (povinnej). Vzhľadom na to, že záväzkovo-právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy má povahu absolútneho obchodu aj uznanie záväzku sa riadi ust. § 323 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka. Povinná nemá postavenie spotrebiteľa, a preto sa na udelenie plnomocenstva nevzťahujú ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (§ 53 a nasl. OZ). K uznaniu záväzku došlo v čase, keď dlh vyplývajúci zo zmluvy nebol premlčaný. V prípade, ak by k uznaniu záväzku nedošlo a tento stav by trval ešte dlhšie, v dôsledku plynúcich úrokov z omeškania by sa pohľadávka oprávnenej zvýšila ešte viac. Z uvedeného vyplýva, že splnomocnenec Mgr. Tomáš Kušnír konal v záujme dlžníka (povinnej). Oprávnená uzavierala zmluvu v dobrej viere, že povinná bude svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy plniť a z tohto dôvodu jej aj poskytla úver. Z plnomocenstva bolo zrejmé, kto ho udeľuje a akého konania sa týka, bolo určité a zrozumiteľné. Plnomocenstvo bolo riadne podpísané navrhovateľom aj zvoleným zástupcom. V tejto súvislosti oprávnená poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013 týkajúci sa nedostatku vážnosti prejavu vôle v právnom úkone. Podľa oprávnenej postup prvoinštančného súdu, ktorým určil, že dohoda o plnomocenstve je neplatná ako celok, je v rozpore s právnymi predpismi, pretože týmto postupom došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva pacta sunt servanda, k porušeniu základného princípu exekučného konania, ktorým je princíp ochrany oprávneného v exekučnom konaní a napokon i k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní. Oprávnená poukázala na to, že notárska zápisnica bola predmetom skúmania zo strany súdu už pri rozhodovaní o udelení poverenia súdnemu exekútorovi. Súd však v tomto konaní uznal exekučný titul za súladný, a preto následne udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie. Záverom odvolania oprávnená navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP a § 37 ods. 1 EP), proti rozhodnutiu proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 58 ods. 5 EP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP ods. 1), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Z obsahu spisu bolo zistené, že medzi oprávnenou ako veriteľom a povinnou ako dlžníkom bola 26.02.2004 uzavretá zmluva o úvere č. 1520010, na základe ktorej oprávnená poskytla povinnej úver vo výške 398,38 eur (12.000,- Sk), ktorý sa povinná zaviazala zaplatiť v 20 dvojtyždňových splátkach po 35,85 eura (1.080,- Sk). Súčasťou zmluvy o úvere je aj splnomocnenie, na základe ktorého povinná ako dlžník splnomocnila advokáta Mgr. Tomáša Kušníra, so sídlom v Bratislave na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j. aby v mene dlžníka uznal záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre súdny výkon rozhodnutia podľa § 274 písm. e) O.s.p., resp. pre exekúciu podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku, na celý majetok dlžníka, do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva.

8. Z notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. Jarmilou Kováčovou, so sídlom v Bratislave č. N 1703/2004, NZ 64370/2004 zo dňa 13.08.2004 vyplýva, že Mgr. Tomáš Kušnír, advokát so sídlom v Bratislave, konajúci na základe plnej moci, ktorá je prílohou notárskej zápisnice, v mene povinnej osoby

vyhlásil, že uznáva dlh voči oprávnenej vo výške 24.488,- Sk (812,85 eur) a zaviazal sa dlh vrátane úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne od 13.04.2004 do zaplataenia zaplatiť do 23.08.2004 k rukám oprávnenej a zároveň vyhlásil, že v prípade neuhradenia dlhu v danej lehote súhlasí s exekúciou spôsobom ustanoveným v § 63 Exekučného poriadku alebo súdnym výkonom rozhodnutia podľa § 258 O.s.p. s tým, aby notárska zápisnica bola použitá ako exekučný titul podľa § 41 ods. 2 Exekučného poriadku alebo § 274 písm. e) O.s.p.

9. Odvolací súd v prvom rade poukazuje na to, že zmluva o úvere č. 1520010 uzavretá medzi oprávnenu a povinnou je tzv. typovou zmluvou, teda zmluvou spotrebiteľskou a opačná námietka oprávnenej v odvolaní s poukazom na nižšie uvedené neobstojí.

10. Slovenský právny poriadok upravoval postavenie a ochranu spotrebiteľa najskôr v zákone č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“), ktorý bol účinný v období od 31.12.1992 do 30.6.2007. Jeho § 23a účinný v období od 01.01.2000 do 24.11.2004, teda v čase uzavretia danej zmluvy, upravoval tzv. typovú zmluvu, ktorou sa podľa citovaného zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia typová zmluva nesmie obsahovať a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku na poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby, 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby s požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu; b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Z formy a obsahu predmetnej zmluvy je nesporné, že išlo o zmluvu, ktorá sa mala uzavrieť vo viacerých prípadoch vo forme predtlaču, do ktorej sa dopisovali iba jednotlivé údaje špecifikujúce dlžníka a predmet úveru a z ktorej nesporne vyplýva, že spotrebiteľ obsah tejto zmluvy podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť, ani neovplyvnil. Predmetná zmluva o úvere, ktorá je s poukazom na vyššie uvedené tzv. typovou zmluvou, teda nesmela v zmysle ZoOS obsahovať neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a ani podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi pod následkom ich absolútnej neplatnosti v zmysle cit. § 39 OZ.

13. V zmysle § 22 ods. 2 OZ zastupovať iného nemôže ten, kto sám nie je spôsobilý na právny úkon, o ktorý ide, ani ten, záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Podľa § 23 OZ zastúpenie vzniká na základe zákona alebo rozhodnutia štátneho orgánu alebo na základe dohody o plnomocenstve. Podľa § 24 OZ zástupca musí konať osobne; ďalšieho zástupcu si môže ustanoviť, len ak je to právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Aj z právnych úkonov ďalšieho zástupcu vznikajú práva a povinnosti priamo zastúpenému. V zmysle § 31 ods. 1 OZ pri právnom úkone sa možno dať zastúpiť fyzickou alebo právnickou osobou. Splnomocniteľ udelí za týmto účelom plnomocenstvo splnomocnencovi, v ktorom sa musí uviesť rozsah splnomocnencovho oprávnenia. Podľa ods. 4 tohto ustanovenia ak je potrebné, aby sa právny úkon urobil v písomnej forme, musí sa plnomocenstvo udeliť písomne. Podľa § 40 ods. 3 veta OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.

14. Z vyššie citovaného § 22 ods. 2 OZ vyplýva, že zastupovať iného nemôže ten, ktorého záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Ak by sa tak stalo, právne úkony urobené zástupcom v rozpore s citovaným ustanovením sú potom v zmysle § 39 OZ absolútne neplatné.

15. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade uznal záväzok a vyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu zástupca, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami zastupovanej povinnej, v dôsledku čoho sú splnomocnenie i nadväzujúci právny úkon obsiahnutý v notárskej zápisnici absolútne neplatné a notárska zápisnica ako exekučný titul potom neúčinná a materiálne nevykonateľná.

16. V danom prípade z listinných dôkazov obsiahnutých v spise vyplýva, že povinná ako dlžníka mala priamo v zmluve o úvere splnomocniť na svoje zastupovanie pri spísaní predmetnej notárskej zápisnice advokáta Mgr. Tomáša Kušníra, ktorého splnomocnenie je ale naformulované priamo v predtlačí zmluvy o úvere veriteľom - oprávnenou. Povinná splnomocnenca zrejme vôbec nepozná a možnosť výberu iného zástupcu jej vzhľadom na predmetnú predtlač daná nebola. Navyše odvolaciemu súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známy vzťah medzi oprávnenou a Mgr. Tomášom Kušnírom, ktorý oprávnenú zastupuje v mnohých exekučných konaniach voči dlžníkom z rovnakých formulárových zmlúv. Zo skutočnosti, že záujmy veriteľa, resp. oprávnenej a nadväzne i jeho právneho zástupcu – advokáta, sú nesporne v rozpore so záujmami dlžníka a povinnej, vyplýva jednoznačný rozpor záujmov povinnej a Mgr. Tomáša Kušníra. Predmetné zastúpenie, resp. splnomocnenie obsiahnuté v zmluve o úvere je pre rozpor so zákonom, konkrétne s § 22 ods. 2 OZ s poukazom na § 39 OZ, absolútne neplatným právnym úkonom. Keďže potom Mgr. Tomáš Kušnír nemal oprávnenie povinnú pri predmetnom uznaní záväzku a vyslovení súhlasu s vykonateľnosťou danej notárskej zápisnice zastupovať, jeho právny úkon zachytený v predmetnej notárskej zápisnici je absolútne neplatný a notárska zápisnica ako exekučný titul neúčinná a materiálne nevykonateľná s poukazom na § 41 ods. 2 písm. c) EP, keďže v nej fakticky chýba podstatná náležitosť - súhlas povinnej osoby s exekúciou.

17. Odvolací súd dospel k záveru, že vyššie popísané nedostatky splnomocnenia sú zároveň neprímeranou podmienkou, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, ktoré sú zároveň v rozpore s dobrými mravmi a preto neplatné tiež v zmysle § 39 OZ.

18. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) EP súd exekúciu zastaví, ak ju vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Jedným z dôvodov neprípustnosti exekúcie je aj prípad, ak sa v konaní zistí, že predložená notárska zápisnica je materiálne nevykonateľná, pretože právny úkon v nej obsiahnutý, ktorým je vyhlásenie povinnej osoby o uznaní právneho záväzku a o súhlase s vykonateľnosťou, je absolútne neplatný. V týchto prípadoch treba exekúciu zastaviť podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g) EP z dôvodu, že exekúcia je neprípustná, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

19. Odvolací súd pritom poukazuje i na závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 183/2011, ktorým odmietol ako zjavne neopodstatnené sťažnosti oprávnenej v obdobných prípadoch a uzavrel, že predmetnými rozhodnutiami súdov nemohlo dôjsť k porušeniu práva sťažovateľky (tu oprávnenej) na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru a ani jej práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu. Konštatoval, že jedným z predpokladov vedenia exekučného konania je relevantný exekučný titul, preto ak neexistuje notárska zápisnica, ktorá je spôsobilá byť exekučným titulom buď z hľadiska formálneho alebo z hľadiska materiálneho, exekúcia je neprípustná, čo je dôvod na zastavenie exekučného konania.

20. Zároveň je potrebné poukázať tiež na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 498/2010, podľa ktorého je exekučný súd oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, a to napr. aj pre účely zistenia existencie dôvodu, pre ktorý by bolo potrebné už začaté exekučné konanie zastaviť, pričom exekučný súd tak môže urobiť na návrh účastníka konania, ako aj bez návrhu (§ 58 ods. 1 EP).

21. Zatiaľ čo dôvody, na základe ktorých súd obligatórne alebo fakultatívne zastaví exekúciu (§ 57 ods. 1 a 2 EP) upravuje Exekučný poriadok podrobne, okamih kedy tak má alebo môže súd urobiť, nie je v ňom explicitne stanovený. Z toho potom možno vyvodíť, že súd rozhodne o zastavení exekúcie kedykoľvek v priebehu konania, len čo zistí, že sú dané dôvody na ukončenie núteného vymáhania pohľadávky. Súd prvej inštancie sa preto správne zaoberal zákonnosťou exekučného titulu, hoci už bolo v predmetnej veci vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Exekučný súd je povinný v každej fáze exekučného konania skúmať podmienky pre výkon rozhodnutia. Zastavenie exekúcie je v prípade, že došlo k udeleniu poverenia, hoci sa tak stať nemalo, možnosťou exekučného súdu napraviť toto svoje zlyhanie. Udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi pritom netvorí prekážku právoplatne rozsúdenej veci v zmysle § 230 CSP (pred účinnosťou CSP § 159 ods. 3 O.s.p.). Poverenie na vykonanie exekúcie je totiž len individuálny právno-aplikačný akt, ktorý má priame právne účinky len voči osobe súdneho exekútora. Ide o procesný úkon exekučného súdu adresovaný súdnemu exekútorovi, na základe ktorého

súdny exekútor môže začať vykonávať exekúciu a ktorým súdny exekútor preukazuje svoje oprávnenie exekúciu vykonávať (z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 205/2011 zo dňa 01.02.2012). Preto neobstojí námietka oprávnenej, že súd vec už raz posudzoval pri vydaní poverenia súdnemu exekútorovi.

22. Napokon odvolací súd považoval predmetné splnomocnenie obsiahnuté v danej zmluve o úvere za absolútne neplatný právny úkon pre rozpor so zákonom i s dobrými mravmi (§ 23a ZoOS v spojení s § 39 OZ) i z toho dôvodu, že danú zmluvnú podmienku v predmetnej typovej (spotrebiteľskej) zmluve v podobe predmetného splnomocnenia považoval za neprimeranú podmienku, ktorá na škodu spotrebiteľa zakladá nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a ktorá je zároveň v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranosť tejto podmienky a jej rozpor s dobrými mravmi odvolací súd videl v tom, že daný dvojstranný právny úkon vznikol zároveň v deň uzatvorenia zmluvy o úvere, teda v čase, keď žiaden dlh ešte neexistoval a do budúca nebolo možné predpokladať, či vôbec vznikne a ak áno, kedy a v akej výške. Uznať záväzok alebo uznať dlh je v zmysle § 558 OZ výlučným právom dlžníka, ktoré v budúcnosti môže realizovať alebo aj nemusí. Pokiaľ povinná ako dlžník predmetným splnomocnením fakticky postúpila toto svoje právo uznať dlh už v čase uzavretia zmluvy o úvere, kedy ešte žiaden dlh existovať nemohol a nebolo ani zrejmé, či bude existovať, kedy a v akej výške, pričom zároveň na uznanie dlhu splnomocnila jej úplne neznámu tretiu osobu, ktorá jej bola vnútená v predtlačí zmluvy vopred vyhotovenej veriteľom, čím sa zároveň vopred vzdala možnosti namietat dlh i jeho výšku, založilo to nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami veriteľa a dlžníka a zároveň je to v rozpore s dobrými mravmi. I z tohto dôvodu je predmetné splnomocnenie absolútne neplatné. Nadväzne nemôže byť platný ani právny úkon obsiahnutý v notárskej zápisnici, ktorým je vyhlásenie povinnej o uznaní právneho záväzku a o súhlase s vykonateľnosťou, ktorú za ňu mal vykonať splnomocnený advokát.

23. S poukazom na uvedené je pritom úplne irelevantné, že povinná ako dlžník mala možnosť s poukazom na § 33b OZ predmetné plnomocnenstvo kedykoľvek po uzavretí zmluvy o úvere odvolať, na čo poukazoval odvolateľ. Navyiac odvolať je možné iba účinne a platne vzniknuté plnomocnenstvo. Z podstaty veci totiž logicky vyplýva, že nemožno účinne odstúpiť od právneho úkonu, ktorý je od počiatku absolútne neplatný.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené zdôvodnenie, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP mala v odvolacom konaní úspešná povinná právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žiadne trovy jej však v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že sa jej náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva, i za použitia čl. 4 ods. 1 CSP.

26. Toto uznesenie bolo odvolacím senátom prijaté počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).